

Der er mørkt, og det eneste, der gør, at du kan se en smule er lyset fra hytten lidt væk. Du lister næsten afsted, mens du intenst fornemmer nattens lyde. Du stopper op et øjeblik og lader indtrykkene overvælde dig. Du snuser til den friske luft, der strømmer ind fra stranden og lytter til lyden af fuglene i en trætoppen. I det fjerne kan du høre nogle fra klassen fjolre rundt, og deres larm forstyrrer desværre naturindtrykkene temmelig meget.

Pludselig kan du høre en lav piben, og et øjeblik forsøger du at koncentrere dig om, hvorfra

den kommer. Lyden kommer inde fra et buskads, og du ser nærmere på det. Du tænder din lommelygte og kigger roligt mellem buskene. Der, helt lille og forladt som en levende fjerbold ligger en fugleunge. Den må være blevet væk fra sin mor, for den er helt alene og ser meget ynkelig ud. Du bliver helt varm om hjertet og samler den op. Du slukker for din lygte og nøjes med at betragte den lille skabning i det svage lys, der kommer månen og hytten. Som den ligger der i dine hænder, ser den pludselig glad ud - som at den nyder varmen fra dig, og straks holder

du den ind til kroppen for at gøre den tryk. Der kommer stadig lidt pibende lyde fra den, men nu har de mere karakter af tilfredshed.

Du kan høre nogen på stien, og kort efter ser du en skikkelse komme imod dig. Kort efter kan du afgøre, at det Kristian fra klassen. Du smutter ind i skyggerne fra træerne, for du gider ikke at snakke med ham. Til alt held går han forbi uden at ænse dig. Et kort øjeblik efter kan du igen høre nogen. Du bliver stående i mørket, og ser at det er Mette. Hun har sikkert været ude at gå en tur sammen med Kristian, for de kommer vist nok sammen.

Du tror faktisk, at hun vil synes om fugleungen, så du træder frem, lige da hun er ud for dig. Hun giver et lille skrig fra sig, for hun er øjensynlig ikke klar over din tilstedeværelse. Du smiler til hende for at lappe på skaden, og siger:

- "Undskyld, det var ikke meningen, men jeg har lige fundet den her fugleunge."

Du rækker hånden med ungen frem mod hende.

- "Fugleunge? Må jeg se?"

Hun kigger forundret på den og smiler over hele hovedet, da hun ser, hvor sød og pjusket den er. Et øjeblik er hendes opmærksomhed fuldstændig fanget om den,

men hun retter sig op, og jeres blikke mødes. I siger ingenting - stirrer blot på hinanden, og du undrer dig over, hvad der sker. Hun er faktisk rigtig sød, selvom hun aldrig har vist dig den store interesse. Hun går nærmere, og til sidst står hun helt op af dig. Du er lettere forvirret, og ved ikke, hvad du skal sige. Hun kommer dig i forkøbet:

- "Jakob...skal vi komme sammen?"
Hvad??? Det havde du ikke lige regnet med. På en brøkdel sekund vælter titusind tanker gennem hovedet på dig, og især Kristians grinende fjæs dukker hele tiden op. Hun er da kæreste med Kristian.

- "Men er Kristian og dig ikke kærester?", spørger du af mangel på bedre at sige.

Hun ser kort ked ud af det.

- "Vi har lige slået op."

Hun trykker sig ind til dig, og pludselig vælter følelserne frem i dig. Du bøjer dig frem og kysser hende kort på munden.

- "Men du skal ikke sige det her til alle, Jakob. Jeg vil gerne have, at vi kan holde det hemmeligt. Er det ok?"

Du er i en helt anden verden, men samtykker selvfølgelig. Du begynder at gå op ad stien med fugleungen i hånden. Mette bliver stående, men du fortsætter. Du skal vist lige samle tan-

kerne, for du har da aldrig haft en kæreste før - og slet ikke en af de populære fra klassen. Du ville bare ønske, at du kunne fortælle det til V.E. og Jørn, men du må hellere holde det hemmeligt lidt endnu.

En uges tid senere er den første forårsdag kommet. Du har været til spejder og er smuttet forbi legepladsen, hvor de andre plejer at hænge ud. Du undrer dig over, at din ven Viggo Emil ikke var til spejder, så du vil lige tjekke, om han skulle sidde her. Ganske rigtigt finder du V.E. siddende op ad et legehus. Han sidder og taler med Mette, og da du ser hende, bliver du pludselig lidt underlig tilpas. Du kan sagtens tale med hende, når I er alene, men nu er der jo andre til stede. Ved siden af hende sidder Kristian. Ude på fodboldbanen tjatter Phillip og Johnny let til en bold.

Du går hen til de andre.

- "Hej, er det her I gemmer jer. Hvorfor var du ikke til spejder?"

V.E. kigger op.

- "Det er jeg altså ked af, Jakob. Det har jeg fuldstændig glemt."

- "Hmm, det er der jo ikke en masse at gøre ved, men vi lavede ellers sådan et helt vildt fedt raftetårn. Du skulle have set

det. Det var mindst fire meter. Og så lavede vi det på kun en time."

I har været spejder sammen I mange år, og I har altid haft det enormt sjovt. Du håber ikke, at Viggo Emil har tænkt sig at stoppe. Nej, selvfølgelig har han ikke det. Der er bare så mange, der ikke forstår, hvorfor det er så fedt at være spejder. Kristian har vendt sin opmærksomhed mod jer, og skal selvfølgelig lige komme med sin indsnævrede holdning:

- "Hvad fanden vil I med det der underlige spejder-noget? Det er sgu da ikke særlig sejt."

Du ved ikke helt, hvad du skal svare, for du kan ikke rigtig forklare, hvorfor det er fedt. Du har aldrig været god til det der med at forsvare sine ideer. Heldigvis kommer V.E. dig til undsætning.

- "Øhhh, jo ser du, Kristian. Der er bare nogen ting i livet, som du ikke forstår dig på. Og spejder er én af de ting. Det har noget med frisk luft og fysisk aktivitet at gøre. Noget som du ikke kender til."

Kristian bliver tavs et øjeblik, men så finder han åbenbart på et argument, som han selv synes er godt.

- "Jeg er sgu da ude nu."

- "Nå, ja", svarer V.E. med en sarkastisk hovedrysten.

Bare det var dig, der hurtigt kunne komme med smarte kommentarer overfor den bøvede Kristian. Viggo Emil kigger igen op på dig, og spørger om ikke du vil sidde ned.

- "Du skal vel ikke være hjemme lige med det samme."

- "Nej, men jeg har godt nok lovet min lillesøster, at hun skal have de her frimærker. Men ok, dem kan hun få senere."

Du har virkelig lovet din søster det, og hun bliver ved med at plage, indtil hun får dem. På den anden side, så er Mette her jo også. Dét afgør din sag, og du sætter dig ned ikke langt fra hende. Du kigger lidt rundt, men ved ikke helt, hvor du skal gøre af dit blik. Pludselig får du øjenkontakt med hende, men du skynder dig at slå dit blik ned. Bagefter forbander du det. Hvis bare du kunne sige noget til hende, mens alle de andre var her. Men I har jo selvfølgelig en aftale.

- "Nå, men jeg skal også til at hjem."

Kristian rejser sig op, og giver Mette et kys. Hun rejser sig også og siger, at hun også hellere må gå. Hvad fanden sker der? Hun havde da sagt, at de havde slået op. Nå, men I er vel stadig hemmelige kærester - du betyder helt sikkert mere for hende end Kristian.

Misundeligt iagttager du de to, mens de går ned for at hente deres cykler.

Jakob er 14 år og går i 7C på en skole i det indre Århus. Han bor i et mindre parcelhus sammen med sine forældre og to storesøstre. Faren arbejder på en fabrik i et af industrikvartererne og moren er sygeplejerske på Skejby sygehus. Familiens økonomi er udmærket uden på nogen måde at være god. Der lides ikke nød, men der er heller ikke plads til det store overforbrug. Alt i alt en typisk dansk middelklasse familie.

Jakob virker på mange som en stille dreng, der helst holder sig for sig selv. I virkeligheden er det mest fordi, han egentlig ikke har den store interesse i de fleste af klassekammeraterne, og de fleste af Jakobs venner, går han til spejder med. Dog hænger han en lidt ud sammen med Viggo Emil, Jørn og Ole fra klassen. Der er mange i klassen, der ikke forstår Jakob, men han er heldigvis sluppet for den værste mobning. Det går i stedet ud over især Mona og Johannes. Jakob holder sig dog for god til at deltage i den slags løjer.

På mange måder er Jakob en enspænder og original, der interesserer sig for naturen og friluftsliv - en interesse han dyrker intensivt gennem sin aktivitet hos KFUM-spejderne i 1. Århus gruppe. Her går han bl.a. sammen med V.E.

I skolen klarer Jakob sig ganske godt, hvilket især skyldes, at han er en flittig knægt, der ikke lægger lektierne fra sig, før de er lavet helt færdigt. Især i naturfagene som biologi og fysik udmærker han sig meget.

Overfor pigerne har Jakob ikke den store erfaring, hvilket mest skyldes at han ikke er videre moden på det punkt. Det er ikke noget han skænker den store tanke, men efter han er blevet hemmelig kæreste med Mette, er der dog begyndt at ske sære ting med hans følelser. Han har svært ved at styre dem, og han er meget træt af, at de bliver nødt til at holde forholdet skjult. Hvorfor kan de ikke bare være officielle kærester? Hvis han turde, ville han sikkert konfrontere Mette med sin irritation.

Rollespilstips

Du er stille og rolig knægt, der dog godt kan finde på at lave sjov og ballade, hvis du er sammen med de rette mennesker. Du interesserer dig meget for naturen og spejderlivet og har lidt svært ved at forstå de andre i klassens fascination af popmusik, idoler og tøj.

Vær generelt temmelig nørdet og spil på alle dine fordomme om typiske spejdertyper.

Udklædningstips

Du er klart typen, der går i shorts hele året. Sikkert også til festen. Derudover har du med stor sandsynlighed en slikket sideskilling. Tøj er ikke noget, du går særligt meget op i, så noget praktisk kunne være et forslag. Husk på, at scenariet foregår i 70'erne.

Viggo Emil: V.E. er klart din bedste ven. I har været spejder sammen lige siden de spæde ulveungeår, og har holdt meget sammen siden. V.E. er en herlig knægt, der på forunderligste vis har en evne til altid at vide, hvad der sker i klassen. Dette skyldes nok især, at han er venner med alle, og ikke rigtigt hader nogen. Måske skulle du indvie ham i dit forhold til Mette – han vil sikkert kunne fortælle dig nogle ting om Kristian, som du kunne bruge til at blive fri for ham.

Jørn: Han er også en af dine venner fra klassen. Han er en rigtig sød knægt, som ofte går meget sammen med pigerne. Han er yders høflig og velopdragen, men det holder ham ikke fra engang imellem at lave masser af sjov sammen med især Frederik. Måske kunne du også bruge Jørns indflydelse hos pigerne til at gøre dit forhold til Mette bedre.

Frederik: Frede er klassens tykke dreng, men han er nu ganske flink og sjov. Han er altid i godt humør, og det kan jo ikke undgå at smitte af på hans omgivelser.

Ole: Den nye dreng i klassen virker til at være en rigtig flink fyr, på trods af at han snakker underligt. Du har ikke snakket så meget med ham endnu, men det kommer forhåbentligt. Du er ret sikker på, at I kunne blive gode venner - ja, måske kunne du endda lokke ham til at blive spejder.

Lars: Han er ok fyr, der virkelig er god til håndbold. Han bruger meget tid på det, og har derfor også opnået gode resultater. De ville ønske, at du var lige så god til et eller andet, men du kommer altid til at kludre i det. Lars er desuden en vildt flot fyr, som alle pigerne elsker. Hvis bare du kunne være ligesom ham, så var det hele meget lettere. Der er mange af de seje drenge i klassen, der ikke kan lide Lars, men det forstår du simpelthen ikke. Hvis det kommer til en konfrontation, vil du ikke tøve med at støtte ham. Lars er i øvrigt kæreste med Anne Sofie, som er den mest populære pige i klassen.

Phillip: Lederen af klassens hårde slæng, som du ikke nogen måder kan klare. Han er en opblæst nar, der tror, at han er meget mere end alle andre. Tit har du lyst til at du kunne banke ham, men det vil du aldrig turde forsøge - du kan jo ikke banke nogen, og du er jo også alt for fredelig til den slags ting. Det gør en spejder heller ikke.

Johnny: Han vader altid rundt i røven på Phillip, og han er mindst lige så dum. Johnny skal altid komme med dumme kommentarer, og det er vildt irriterende at høre på. Det eneste, han kan finde ud af, er at makke med sin knallert, hvilket han til gengæld også er ganske god til - men hvad er det også for en interesse? Knallerter lugter og forurener.

Kristian: Han hænger meget ud sammen med Phillip og Johnny, men er modsat de to andre egentlig ganske flink. Det mest irriterende ved ham er, at han vist nok stadig er kæreste med Mette - men det er jo dig, der hendes rigtige elsker, så hvorfor bliver hun ved med at holde fast i ham? Hvis bare du vidste, hvordan du skulle stoppe hans forhold til Mette?

Arne: Arne er faktisk ganske svær at blive klog på, for det ene øjeblik vil han helst hænge ud sammen med dig og de andre knægte som Jørn og Viggo Emil, men det andet øjeblik render han i røven på Johnny og Phillip. Arne virker ikke til længere at kunne gøre noget selvstændigt, men kopierer i stedet alle mulige andres væremåder for at komme ind i varmen; og det irriterer dig faktisk en del.

Mette: Din kæreste. Du blev temmelig overrasket, da hun spurgte, om I skulle komme sammen, men da opdagede du, at du elsker hende. Hun er klart den sødeste pige i klassen, og du drømmer om den dag, hvor I kan vise jeres kærlighed offentligt. Hvorfor skal det også være på denne måde, og hvorfor kan hun ikke bare slå ordentligt op med Kristian.

Kirsten: En af de populære piger i klassen, der hænger meget sammen med Anne Sofie. Hun siger ikke så meget som nogle af de andre, men hun er nu ganske sød. Du tror, at den nye knægt Ole har et godt øje til hende, men det er du ikke sikker på. Det må du hellere undersøge - om ikke andet, så ved V.E. det jo nok.

Lise: Hun er endnu en af de piger i klassen, som alle ser op til. Hun er også ganske sød, og du kan faktisk meget bedre lide hende end Anne Sofie, der tydeligt er ved at tage hendes plads som klassens ukronede leder.

Anne Sofie: Hun er begyndt at bestemme mere og mere i klassen, hvilket sikkert mest skyldes at hun altid går i det rigtigt tøj og generelt ser godt ud. Under overfladen bryder du dig ikke så meget om hende, for hun virker egentlig ret falsk. Hun er kæreste med Lars. Du så dog hellere for Lars' skyld, at det det var Lise.

Helle: Hun er en meget dygtig elev, der altid har lavet sine lektier på bedste vis. Hun er egentlig ganske sød, men det kan være lidt for meget, at hun altid skal fedte så meget for lærerne. Hun kan godt virke lidt klistret, og hun tror, at hun er venner med alle.

Maria: Hun er rigtig sød, selvom hun ikke siger så meget. Hun har bare sådan et sødt smil, som det kan være svært at stå for. Du er ret sikker på, at hvis du ikke var kæreste med Mette, så ville du være forelsket i Maria.

Johannes: Han er en underlig snegl, der altid skal prædike om Gud og Jesus. Han er ret irriterende, for han fatter ikke, at ingen gider ham. Han tror vist, at du er lidt mere hellig end alle de andre, idet du er KFUM-spejder. Der er dog noget, han fuldstændig har misforstået.

Mona: Hun er ikke alt for smart, og ofte kommer hun til at dumme sig. Du synes dog, at det er ret synd for hende, at alle de andre driller hende så meget. Du ville ønske at du kunne gøre noget for at hjælpe hende, men det ved du godt, at du ikke kan - så ville du pludselig være alles offer, og det ønsker du jo ikke.

Christopher: Klassens ubestridt mest underlige dreng. Han går rundt mere eller mindre i sin egen verden og tænker slet ikke som I andre. Han er en vaskeægte flipper og det ses også tydeligt på hans tøj. På trods af, at han er så underlig, er han faktisk ganske flink, og det er jo et stort plus, at han interesserer sig meget for naturen og dens bevarelse.

Karl Johan: Svamp er der ikke mange, der snakker med. Han sidder for det meste med næsen begravet i en bog og er derfor ret svær at kommunikere med. Han er vildt klog og scorer klart klassens bedste karakterer.